

budte velkomne og modtagne med Glæde. Nu kan jeg ikke forstaa, at det høie Thing skulde være saa angstelig i sin Omfjorg for Færingerne, at det skulde ville bevare denne Fristelse for Færingerne, med Hensyn til hvilken disse selv sige: Vi ere ikke i Stand til at modstaa den, den gjør os ulykkelige, idet den ødelægger vor Befolkning. — Seg kan jeg forstaa at man vil sætte sig imod et Omfste fra deres Side, der sige: Lad os blive fri for Fristelsen, vi kunne igjennem denne Lov fikke os imod, at denne Gift bliver indført til os, og at den bliver stillet for os næsten saaledes, at vi kunne gaa hen og hjøbe den ved at gaa et Par Hundrede Skridt; vi bede derfor om at faae Lov til, at denne Indskrænkning maa indføres hos os. Dersom det høie Thing nu gaar imod Lagthinget, saa maa jeg antage, at det ster af Omfjorg og Belvillie for Færingerne; men nu er ganske vist ikke alene Lagthinget men alle Færinger og jeg med enige om, at dette er en fuldstændig misforstaaet Belvillie fra de Herrers Side. Spørgsmaalet stiller sig nu for mig saaledes, at det høie Thing har Balget mellem at imøbekomme dette Omfste fra Færøernes Lagthing og fra Færingerne selv eller at følge de Herrer, som sade i det Udvalg, der var nebsat i forrige Samling, og som havde stillet Wndringsforslag til dette Lovforslag, der, hvis de bleve vedtagne, vilde gjøre det fuldstændig ubrugbart. Sa, jeg vil dog ikke erklære mig bestemt imod alle de foreslaaede Wndringer, men om nogle af dem vil jeg sige, at de ganske bestemt vilde gjøre Lovforslaget ubrugbart eller saaledes, at Færingerne helst ønskede at blive fri for det. Spørgsmaalet er altsaa, om det høie Thing vil følge Lagthinget eller de Herrer; men jeg maa dog bede de Herrer om at lægge Mærke til, at de færøiske Forhold ere exceptionelle, og at de ikke kunne underlægges den samme Maalestok, som Forholdene hernede. Jeg tror derfor, at det er i Hjøelsen heraf, at man ved Lagthingsloven har tilfikkret Færingerne en vis Indflydelse paa Lovforslag, der angaa Færøerne.

Justitsministeren (Mellemann): Seg behøver vel ikke at tilbagefalde i det arede Things Erindring, at der ikke i forrige Session foresaldt nogen Afstemning i denne Sag angaaende de af Udvalgets opstillede Wndringsforslag. Udvalget bestod af 7 Medlemmer; der var en Majoritet af 4 og en Minoritet af 3 Medlemmer, og hver Fraktion især indtog en meget forskjellig Stilling. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkelthederne i denne Henseende, det er saameget mere overflødigt, som der allerede er talere, der have taget Ordet for og temmelig ubførlig udviklet det Standpunkt, som enhver af disse to Fraktioner af Udvalget indtog; men jeg vil blot minde om, at der altsaa kun forelaa en Udvalgsbetænkning og ikke nogen Afstemning i dette Thing. Der var som Sjølge

deraf ikke for mig nogen Grund til at antage, at der her i dette Thing skulde være en bestemt Majoritet enten for det Ene eller det Andet, og jeg maatte anse det Spørgsmaal, hvorledes man vilde stille sig overfor denne Lov, naar den igjen blev bragt frem, som værende ganske upræjudiceret. Der forelaa ikke Noget, som kunde gjøre, at man med Hjøie kunde sige, at jeg maatte vide, at dette Thing ikke vilde gaa videre end saa og saa vidt. Det var allerede derfor min Mening at ville bringe denne Sag frem igjen i denne Samling, men jeg fik en yderligere Tilskyndelse dertil i den Tilfjendegivelse, som er kommen mig tilhørende fra Færøerne om, at det Lagthing, der har været samlet i Sommer, har rettet en Anmodning til mig om, at dette Lovforslag paany maatte blive forelagt Rigsdagen, og denne Anmodning er bleven vedtagen med 15 St. mod 1, idet 3 Medlemmer vare fraværende og 1 Medlem undlod at stemme. Jeg skal fremdeles med Hensyn til dette sidste Punkt, at eet Medlem stemte imod og eet Medlem undlod at stemme, bemærke, at der i den mig tilfjillede Skrivelse fra Amtmanden siges, at det efter de i Thinget fremkomne Udtalelser nærmest var formelle Betænkneligheder, der afholdt de to Medlemmer fra at slutte sig til den foreliggende Udtalelse. Jeg har ikke Diskussionen i Lagthinget, den er ikke kommen herved, jeg har kun en Extraktudskrift af Forhandlingerne; den staaar til Hjænfte, hvis Noget vil gjøre sig bekendt dermed, og den giver en ubførlig Dplysning om, hvorledes Afstemningen er foregaaet, og navnlig om, hvorledes hvert enkelt Medlem har stemt. Den bekræfter naturligvis ogsaa Amtmandens Udtalelse, at denne Henvendelse til mig er vedtagen med 15 St. mod 1. Selve Henvendelsen lyder saaledes, som jeg har ekstraheret den i Motiverne til Lovforslaget, idet det hedder, at man ønsker, at Forslaget paany maa blive Rigsdagen forelagt, idet man ikke undlader at udtale Forvisningen om, at, dersom Forslaget maatte blive ophjøiet til Lov enten usforandret eller dog i det Væsentlige i den Form, hvori det forrige Aar blev vedtaget i Lagthinget og af Regjeringen forelagt Rigsdagen, vil en saadan Lov utvivlsomt virke til stor Velsignelse for Derne. Det er dette, som foreligger fra Færøernes Lagthing i Aar, og som altsaa for mig var den anden og afgjørende Grund til at bringe Forslaget frem og navnlig bringe det frem i samme Skikkelse, hvori det blev forelagt isjor. Dersom Flertallet i denne Sal virkelig skulde være enig i den Betragtning, at det overhovedet er absolut forkastelig at forsøge paa ved nogen Slags, — hvad man kalder — Tvangsforanstaltninger eller andre saadanne ydre Forholdsregler at gribe ind i Forhold af denne Natur for at standse moralste Under saasom Brandevinsdriften — hvis virkelig Flertallet i denne Sal er af denne Formening, saaledes at det ikke vil gaa ind paa nogen Foranstaltning af